

عنوان مقاله:

مقایسه اثر کودهای زیستی با کودهای شیمیایی بر رشد، عملکرد و درصد روغن آفتابگردان (*Helianthus annuus* L.) در سطوح مختلف تنش خشکی

محل انتشار:

شماره ۳ دوره ۲ فصل (سال: ۱۳۸۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۰

نویسندگان:

هادی پیرسته انوشه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

یحیی امام - استاد گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

فاطمه جمالی رامین

خلاصه مقاله:

حفظ محیط زیست و تولید محصولات کشاورزی سالم، در حال حاضر از رسالت های مهم بخش کشاورزی است. مدیریت عناصر خاک با استفاده از کودهای زیستی از ارکان کشاورزی پایدار محسوب می شود. نحوه عمل کودهای مختلف در شرایط تنش خشکی بسیار متفاوت است. به منظور مقایسه اثرات انواع کودهای زیستی (آگروهیومیک، نیتروکسین، سوپرچاذب و ورمی کمپوست) با کودهای شیمیایی متداول (نیتروژن، فسفر و پتاسیم) و بررسی تاثیر آن ها بر رشد، عملکرد و درصد روغن آفتابگردان (*Helianthus annuus* L.) در سطوح مختلف تنش خشکی (۱۰۰٪، ۷۵٪، ۵۰٪ و ۲۵٪ ظرفیت مزرعه)، پژوهشی گلخانه ای به صورت یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۲۰ تیمار و سه تکرار در سال ۱۳۸۸ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز طراحی و اجرا شد. نتایج نشان داد که اثر تنش خشکی بر ارتفاع بوته، قطر طبق، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و شاخص برداشت تاثیر معنی دار و بر درصد روغن دانه غیرمعنی دار بود. بیشترین شاخص برداشت در سطح تنش ۵۰٪ ظرفیت مزرعه به دست آمد. همچنین مشاهده شد که بهترین عملکرد دانه در کودهای زیستی و بیشترین ارتفاع بوته از کودهای شیمیایی به دست می آید. بیشترین عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و تنش شدید به ترتیب در نیتروکسین و سوپرچاذب مشاهده شد. نوع کود بر ارتفاع بوته و عملکرد دانه نیز تاثیر معنی داری داشت. به طور کلی کودهای زیستی به ویژه سوپرچاذب و ورمی کمپوست به دلیل قدرت نگهداری زیادتر رطوبت در مقایسه با کودهای شیمیایی پاسخ بهتری به شرایط تنش خشکی نشان دادند و عملکرد بهتری داشتند. با توجه به نتایج این پژوهش به نظر می رسد استفاده از کودهای زیستی در شرایط محدودیت رطوبت برای غلبه بر اثرات منفی تنش خشکی می تواند مفید باشد.

کلمات کلیدی:

آلودگی های زیست محیطی، اجزای عملکرد، کیفیت دانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۶۶۳۱۴۴>